

al-'Ibrah fî Shahr-is-Sawm

[Lärdomen i fastemånaden]

Författare: 'Allâmah 'Abdul-Muhsin bin Hamad al-'Abbâd al-Badr

Översättare [ev. fotnoter]: Abû Mûsa al-Albânî

Layout: 'Abdullateef Allundî

| | |
|---|----|
| Världen är en prövning och ett test | 3 |
| En av det nästa livets årstid..... | 4 |
| Påökad gottgörelse..... | 5 |
| Från en godhet till en annan | 6 |
| Lärdomen i fastemånaden | 7 |
| Den första..... | 8 |
| Den andra | 10 |
| Den tredje..... | 11 |
| Den fjärde..... | 12 |
| Slutordet | 16 |

Världen är en prövning och ett test

Allåh har skapat Sina tjänare för att de endast skall dyrka Honom. Han sade i Sin allsmågtiga Skrift (i betydelse):

”Jag har skapat djinnerna och människorna enbart för att de skall dyrka Mig.”¹

Han sände Sina sändebud för att de skulle visa tjänarna dyrkans tillvägagångssätt (i betydelse):

”Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: ”Dyrka Allåh och håll er borta från avguder.””²

Han lät det jordiska livet utgöra en plats för deras prövningar och tester för att låta dem visa vem av dem som i sitt handlande är den bäste (i betydelse):

”Han som har skapat döden och livet för att sätta er på prov [för att låta er visa] vem av er som i sitt handlande är den bäste.”³

Därefter sade Han (i betydelse):

”Han är den Mågtige, den som alltid förlåter.”⁴

Detta sade Han för att visa att Han belönar de provsatta som lever rättskaffens. Denna belöning förknippas med Hans Namn *al-Ghafūr* (den Förlåtande). Å andra sidan visade Han också att de som inte lever rättskaffens förtjänar att straffas utmed Hans Namn *al-'Azīz* (den Mågtige). Detta stämmer överens med Hans Ord (i betydelse):

”Säg till Mina tjänare att Jag sannerligen är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet – men Mitt straff är ett plågsamt lidande.”⁵

¹ 51:56.

² 16:36.

³ 67:2.

⁴ 67:2.

⁵ 15:50.

En av det nästa livets årstid

På samma sätt som Allâh har utvalt vissa människor och platser framför andra människor och platser, har Han valt ut vissa tidsperioder framför andra. Till denna utväljning hör att den välsignade månaden Ramadhân är förträffligare än alla andra månader. Den har särskilts från alla andra månader och utvalts till att vara den obligatoriska månaden för människorna att fasta i (i betydelse):

”Din Herre skapar vad Han vill och Han väljer det bästa. Stor är Allâh i Sin härlighet, höjd högt över allt vad de sätter vid Hans sida!”⁶

Allâh har hedrat denna månad och låtit den vara en av det nästa livets årstid. Däri tävlar tjänarna om att dyrka Allâh för att uppnå segern och närheten till Allâh. De söker Allâhs närhet via daglig fasta och nattlig bön och läsning i Hans mäktiga Skrift. Denna Skrift kan ingen lögn komma vid, vare sig från det som ligger framför den eller från det som ligger bakom den. Den uppenbaras av en Allvis, som allt lov och pris tillkommer. De söker Allâhs närhet både via den och all annan lydnad. Men samtidigt som de gör det, håller de sig borta från olydnad och synder (i betydelse):

”De hoppas på en vinst av bestående värde. Allâh skall ge dem full lön och i Sin godhet ge dem mer. Han förlåter mycket och Han visar stor tacksamhet.”⁷

⁶ 28:68.

⁷ 35:29-30.

Påökad gottgörelse

Efter att Allâh hade ålagd tjänarna att fasta Ramadhân, manade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) dem till att fullfölja Ramadhân med att fasta sex dagar i Shawwâl. Detta gjorde han för att deras belöning skulle bli väldig och för att de skulle belönas för ett helt års fasta. Abû Ayyûb al-Ansârî (radhiya Allâhu 'anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Att fasta Ramadhân och efterfölja den med att fasta sex dagar i Shawwâl, är som att fasta ett helt år.”

Hâfidh al-Mundhirî sade:

”Rapporterad av Muslim, Abû Dâwûd, at-Tirmidhî, an-Nasâ'î, Ibn Mâdjah och at-Tabarânî som lade till och sade: ”Jag sade: ”Varje dag belönas med tio.” Han sade: ”Ja.” Dess berättare är den Autentiskas berättare.”

Ett år kan inte bli längre än 360 dagar. Om sex dagar ur Shawwâl läggs till hela Ramadhân och varje dag belönas med tio (ty den goda handlingen multipliceras med tio) anses det att Muslimen har fastat ett helt år. Därför sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) (i betydelse):

”Som att fasta ett helt år.”

Detta är en kolossal gåva från Allâh. Lov och pris tillkommer Allâh vars gåvor är oräkneliga.

Från en godhet till en annan

Till Allåhs gåvor åt tjänarna hör att Han underlättar medlen för dem som höjer dem i rank. Dessutom skänker Han dem en ständigt stark relation med Allåhs dyrkan. Efter att Ramadhâns dagar och nätter (under vilka Allåh förlåter synder, upphöjer positioner och stryker bort misstag) är över, har tjänarna kommit närmare sin Herre. Strax därefter inleds vallfärdsmanaderna, i vilka det vallfärdas till Allåhs Heliga hus. Fitr-dagen, som är den första dagen i Shawwâl, är vallfärdsmanadernas första dag. Allåh (ta'âlâ) sade om dem (i betydelse):

”Vallfärden [skall fullgöras under] de kända manaderna. Den som då beger sig i väg skall så länge vallfärden varar avhålla sig från intim samvaro med kvinnor, grovt tal samt tråtor och tvister. Allåh vet det goda ni gör. För med er det som ni kan ha behov av, men den bästa vägkoden är gudsfruktan. Och frukta Allåh, ni som har förstånd!”⁸

I Ramadhân uppenbarades den välsignade Qur'ânen. I Ramadhân öppnas paradiset portar och i den stängs helvetets portar. Under fastedagarna kedjas djävlarerna fast. Allåh sade om dessa dagar i den gudomliga hadîthen (i betydelse):

”Samtliga goda handlingar människorna utför multipliceras med tio. Det enda undantaget är fastan. Den är Min och det är Jag som belönar för den.”

När dessa dagar är över, efterträds de av vallfärdsdagarna. Sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade om dessa dagar (i betydelse):

”Den som vallfärdar och håller sig borta från intim samvaro med kvinnor och grovt tal, återvänder som dagen hans moder födde honom.”

Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra.

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade också (i betydelse):

”[Tiden mellan] en 'Umrah och en annan stryker bort synderna däremellan, medan en accepterad vallfärd endast belönas med paradiset.”

Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra.

En Muslim fullbordar knappast en av det nästa livets årstider, förrän än ny kommer. Detta sker för att han ständigt skall dyrka sin Herre som skapade honom efter att inte ha existerat och lät honom bada i Hans uppenbara såväl som dolda gåvor och förtjänster.

⁸ 2:197.

Lärdomen i fastemånaden

Denna välsignade månad, som är en av det nästa livets årstider, togs farväl av det Islåmiska samfundet för några dagar sedan. Må den som Allåh ledde till goda och accepterade handlingar belönas med paradiset. Stackars den som tillbringar dessa dagar utan någon god handling att finna på Domedagen. Hur bedrövlig är inte hans olycka om han tillbringade dessa dagar med att behaga Satan och gå hand i hand med den onda själen? Skydd sökes hos Allåh!

Denna väldiga månad har många fördelar. Den består av många lärdomar och tillrättavisningar som skänker själen en kärlek till godhet och ständig dyrkan till Allåh. Å andra sidan anskaffar sig själen ett hat mot all olydnad och en distans från allt som framkallar Allåhs ('azza wa djall) vrede.

Jag skall härmed försöka nämna några av dessa lärdomar och tillrättavisningar som Muslimen tillbringar Ramadhån med och som är en bra påminnare för honom under dessa välsignade dagar.

Sålunda säger jag medan jag ber Allåh om framgång och framsteg:

Den första

Ramadhân-dagarna är ett av Muslimernas bästa tillfällen. Det måhända att de återvänder en eller flera gånger till. Det måhända att döden hinner före. Det är viktigt att detta tillfälle utnyttjas med dyrkan och avhållsamhet från synder. Vad som är ännu viktigare, är att man ständigt praktiserar dessa frågor. Till goda handlingars belöning hör att de efterträds av andra goda handlingar. På samma sätt straffas synderna om de efterträds av andra synder. Om en Muslim som bryr om sig själv upplever denna välsignade månad, skall han sysselsätta sig med att dyrka sin Herre som skapat honom för att dyrka Honom och låtit honom bada i Hans uppenbara såväl som dolda gåvor och förtjänster. I detta skede njuter hans själ av de goda handlingarna. I detta skede längtar hans hjärta efter livet efter detta, som är det eviga och slutgiltiga livet. Den Dag kommer människan endast att ha nytta av det hon har gjort (i betydelse):

”Den Dag då varken rikedom eller söner skall vara till gagn och då bara den [kan känna sig trygg] som stiger fram inför Allâh med rent hjärta.”⁹

Om själen vänjer sig att handla lydigt under dessa välsignade dagar i hopp om Allâhs belöning och undvikande av synder, utav fruktan för Allâhs straff, gagnas den av en framtida lydnad och avhållsamhet från synder. Allâh skall alltid dyrkas av tjänarna (i betydelse):

”Dyrka din Herre till dess den fulla vissheten når dig.”¹⁰

”Troende! Frukta Allâh så som det åligger er att frukta Honom och dö endast som Muslimer.”¹¹

Det är varken passande eller tillåtet för en Muslim som fått smaka på lydnadens sötma under fastemånaden, att han ersätter den med syndernas beskhet. Efter att ha förargat sin fiende i fastemånaden, är det inte tillåtet för honom att glädja honom i Shawwâl eller de andra månaderna. Det ankommer inte en Muslim att ta farväl av goda handlingar och fastemånaden, för att ersätta dem med det sämre. Den Dyrkade i Ramadhân och alla andra månader lever och dör inte. Han är skapelsens evige Vidmakthållare och Han sover inte. Till Honom stiger dagens handlingar upp före nattens handlingar och nattens handlingar före dagens handlingar (i betydelse):

⁹ 26:88-89.

¹⁰ 15:99.

¹¹ 3:102.

”Allâh låter ingen lida ens så mycket som ett stoftkorns vikt av orätt. Och [varje] god handling fördubblar Han och från Honom Själv skänker Han den som utfört den en rik belöning.”¹²

¹² 4:40.

Den andra

Fastan är en hemlighet mellan tjänaren och hans Herre. Ingen annan än Han (subhānahu wa ta'ālā) känner till dess egentliga realia. I den autentiska hadīthen står det (i betydelse):

”Samtliga goda handlingar människorna utför multipliceras med tio. Det enda undantaget är fastan. Den är Min och det är Jag som belönar för den. Däri överger han sin drift, sin mat och sin dryck för Min skull. ”

Tjänaren kan alltid gömma sig och låsa in sig i sitt hem för att äta och dricka och därefter komma ut och säga att han fastar. Ingen annan än Allāh (tabāarak wa ta'ālā) känner till sanningen. Det enda som får honom att inte göra det, är att han vet att Allāh ser och vakar över honom. Detta prisas människan för. Lärdomen i det hela är att man vet att Den som fruktas om fastan skulle missbrukas är Den som skall fruktas om bönen, allmosan, vällfärden och alla andra obligatoriska handlingar skulle missbrukas. Han som ålagt fastan är Han som ålagt bönen. Bönen är den största pelaren i Islām efter trosbekännelserna att det inte finns någon sann gud utom Allāh och att Muhammad är Allāhs sändebud. Den spelar en kolossalt stor roll. Bönen är den dagliga kontakten mellan tjänaren och hans Herre. Allāh ålade den Sin profet (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) under Himmelsfärden. Om en Muslim då tycker att det är en stor och väldig synd att missbruka fastan, måste han förstå att det är en ännu större och väldigare synd att missbruka bönen. Detta hör till de ädlaste fördelarna och största lärdomarna som Muslimen gagnas av i fastemånaden.

Den tredje

Fullsatta moskéer i Ramadhân är något som vidgar bröstet och gläder de goda själarna. Vad som däremot vidgar bröstet ytterligare och gläder de goda själarna ännu mer, är att de alltid är fullsatta. Därmed gagnas en Muslim av att alltid sträva efter att alltid hålla fast vid denna goda handling så att han hör till de sju som kommer att få skugga av Allâh på Dagen då endast Hans skugga finns. En av dem är mannen vars hjärta är sammanbundet med moskéerna, vilket rapporterats autentiskt i den Autentiska från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

Den fjärde

I Ramadhân är det obligatoriskt att undvika mat, dryck och allt annat som bryter fastan. Vad synder beträffar, är det obligatoriskt att undvika dem hela livet. I Ramadhân undviker Muslimen det lovlige såväl som det olovlige. Vad det olovlige beträffar, är han ålagd att undvika det hela livet. Dagarna i vilka man undviker det lovlige och olovlige är över, medan dagarna i vilka man endast undviker det olovlige pågår livet ut. Inom de språkliga termerna betyder fastan att undvika något. Inom de religiösa termerna betyder fastan att undvika mat, dryck och allt annat som bryter fastan. Detta pågår från gryningen till solnedgången.

Den religiösa betydelsen är en del av den språkliga. På samma sätt som den språkliga betydelsen tillämpas på den religiösa, består den både av den och andra betydelser. Till dem hör att undvika synder. Att hålla ögonen, tungan, öronen, händerna, fötterna och könsorganet borta från förbud anses vara en språklig fasta. Allâh har hedrat människan med dessa nödvändiga och oersättliga gåvor. Men på samma sätt som Allâh har hedrat henne med dem, har Han även ålagt henne att använda dem på ett sätt som Han behagas av och förbjudit henne att använda dem på ett sätt som Han förargas av. Till de största sätten att tacka Allâh för dessa gåvor, hör att använda dem så som Han vill. Människan skall nämligen använda dem till det obligatoriska och hålla dem borta från det förbjudna.

Vad ögonen beträffar, är det föreskrivet att titta på det lovlige och förbjudet att titta på det olovlige. Detta är något som måste pågå hela livet.

Vad öronen beträffar, är det föreskrivet att lyssna på det lovlige och förbjudet att lyssna på det olovlige. Likaså är detta något som måste pågå hela livet.

Vad händerna beträffar, är det föreskrivet att ta i det lovlige och förbjudet att ta i det olovlige. Detta måste pågå hela livet.

Vad fötterna beträffar, är det föreskrivet att gå till det lovlige och förbjudet att gå till det olovlige. Även detta måste pågå hela livet.

Vad könsorganet beträffar, är det föreskrivet att använda det på det lovlige sättet och förbjudet att använda det på det olovlige. Detta måste pågå hela livet.

De som tackar Allâh för dessa gåvor genom att använda dem på ett föreskrivet sätt, har Han lovat belöna dem med en väldig belöning. Å andra sidan har Han hotat dem som missbrukar dem. Han har inte bara sagt att liknande handlingar åkallar Allâhs vrede, utan också att de behagar Djävulen som är Allâhs och Hans uppriktiga tjänares svurna fiende. Allâh har hotat dem med Sitt straff. Han har sagt

att dessa kroppsdelar kommer att tillfrågas om honom och han om dem på Domedagen. Han (ta'âlâ) sade (i betydelse):

”Befatta dig inte med det som du inte riktigt vet; ditt öra och ditt öga och ditt hjärta skall tillfrågas om detta.”¹³

”Den Dagen skall vi försegla deras läppar, men deras händer skall tala till Oss och deras fötter skall vittna om deras handlingar.”¹⁴

”En Dag skall Allâhs fiender fösas i grupper fram mot Elden och när de nått fram, skall deras öron, deras ögon och deras hud vittna mot dem om vad de gjorde. Och var och en skall fråga sin hud: ”Varför vittnade du mot mig?” – och den skall svara: ”Allâh, som ger alla talets gåva, har låtit mig tala. Det var Han som först skapade dig och till Honom har ni förts åter.”¹⁵

Då han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) befallde Mu'âdh bin Djabal att skydda tungan, frågade han honom:

”Allâhs profet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), kommer vi att ställas inför rätta för vad vi har sagt?”

Han svarade då på följande sätt (i betydelse):

”Din moder har förlorat dig¹⁶, Mu'âdh. Vad är det som får människorna bli inkastade i Elden med sina ansikten före – eller med sina näsor före – om inte deras tungors skörd?”

Rapporterad av at-Tirmidhî.

Dessutom sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) (i betydelse):

”Den som garanterar mig det han har mellan sina käkar och sina ben; honom garanterar jag paradiset.”

Rapporterad av al-Bukhârî från Sahl bin Sa'ds (radhiya Allâhu 'anh) hadîth. Likaså rapporterades den av at-Tirmidhî från Abû Hurayrahs hadîth med följande formulering (i betydelse):

¹³ 17:36.

¹⁴ 36:65.

¹⁵ 41:19-21.

¹⁶ Imâm Ibn-ul-Athîr (rahimahullâh) sade:

”Det är som om han ber för att han skall dö för att han har gjort eller sagt något dåligt... Dessutom kan det höra till vissa ordspråk som araberna säger utan att mena dem. Det avses nämligen inte vara någon bön. Exempel på det är att säga ”Må dina händer täckas av jord” och ”Må Allâh strida mot dig”.” (an-Nihâyah (1/214)) (ö.a)

”Den som Allâh skyddar det han har mellan sina käkar och sina ben, träder in i paradiset.”

at-Tirmidhî ansåg den vara god.

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Låt den som tror på Allâh och den Yttersta dagen tala väl eller tåga.”

Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim från Abû Hurayrah. De rapporterade också från Abû Mûsâ (radhiya Allâhu ‘anh) som berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”En Muslim är den vars tunga och hand andra Muslimer går säkra för.”

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade också (i betydelse):

”Mitt samfunds fattige är den som kommer på Domedagen med bönen, fastan och allmosan och har förtalat den ene, falskt anklagat den andre, stulit egendom från den tredje, dödat den fjärde och slagit den femte. Var och en kommer att få från hans goda handlingar. Efter att hans goda handlingar tagit slut och innan han ställs inför rätta, tas det från deras dåliga handlingar och kastas på honom. Därefter kastas han i Elden.”

Rapporterad av Muslim.

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Paradiset är täckt av svårigheter och Elden är täckt av lustar.”

Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim från Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh).

Allâh har alltså ålagt tjänaren att skydda sin tunga, sitt könsorgan, sin hörsel, sin syn, sina händer och sina fötter från allt förbjudet. Detta är den språkliga typen av fastan. Den gäller fram till döden. Den genomförs utav lydnad mot Allâh för att vinna Allâhs välbehag och undkomma Hans vrede och straff.

När en Muslim inser att han befinner sig i Ramadhân, avstår han från det Allâh annars har förklarat vara tillåtet, ty Allâh har förbjudit det i Ramadhân. Sålunda ligger poängen i att man inser att Allâh har förbjudit det förbjudna livet ut och till följd därav åläggs han att undvika det för alltid. Detta skall utföras utav rädsla för Allâhs straff som Han har förberett det för den som motstrider Hans befallning och gjort det Han har förbjudit.

Profeten (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) berättade i den gudomliga hadīthen att hans Herre hade sagt att den fastande upplever glädje två gånger; ena gången är när han bryter fastan och den andra gången är när han träffar sin Herre.

Den som skyddar sin tunga från vulgärt och lögnaktigt tal, sitt könsorgan från det som Allāh har förbjudit, sina händer från att ta det som Allāh har förbjudit, sin hörsel från det som är förbjudet att höra, sin syn från det som är förbjudet att se och använder dessa kroppsdelar för att ta till sig det Allāh har förklarat vara lovligt, tar hand om dem och slår vakt om dem till dess att Allāh tar hans liv, kommer att bryta sin fasta från denna typ av fastan i den lycksalighet som Allāh lovat dem som lyder Honom.

Första gången de får uppleva detta, är när de troende håller på att lämna detta liv för livet efter detta, vilket förklarats av Allāhs sändebud (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam). Under deras sista ögonblick av detta liv, kommer änglar fram till dem med solliknande ansikten. Med sig har de ett lakan och en doft från paradiset. Framför dem kommer Dödsängeln att vara. Han kommer att säga (i betydelse): ”Du goda själ! Stig ut till Allāhs förlåtelse och välbehag.” Den kommer då att rinna ut som en droppe rinner ur en vattenbehållare.

Detta är de goda tecknen som stöts på av dem som strävar efter att gläda sina själar och kämpar för att befria dem från det som leder till undergång och förtärelse. När en man frågade hjärtans läkare (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) om Domedagen och när den kommer att äga rum, ledde han honom till det som är viktigare än Domedagen, nämligen förberedelsen inför Domedagen med goda handlingar. Han (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) sade till mannen som frågade honom när Domedagen kommer att äga rum (i betydelse):

”Vad har du förberett för Den?”

Här visade han att människan förbereder sig i detta liv inför livet efter detta. Allāh (ta'âlâ) sade (i betydelse):

”För med er det som ni kan ha behov av, men den bästa vägkoden är gudsfruktan. Och frukta Allāh, ni som har förstånd!”¹⁷

Samtliga resor är i behov av lämplig vägkost och vägkoden för resan till livet efter detta är gudsfruktan, goda handlingar och rättelse efter den raka metodiken som Hans ädla sändebud (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) kom med.

¹⁷ 2:197.

Slutordet

Jag kommer att avsluta denna föreläsning med några ord som särskilt berör oss som Allâh hedrat med att låta bo i Dâr-ul-Hidjrah (Utvandringens stad) och Muslimernas första huvudstad.

Den välsignade Ramadhân är en månad som Allâh har hedrat och särskilt med drag som inte finns i andra månader. För några dagar sen, tog vi och resten av det Islâmiska samfundet farväl av den. Vi hoppas att vi alla hör till dem som vann Herrens (djalla djalâluh) välbehag. Om detta är en förträfflig tid och en helig period som har lämnat oss och alla andra världens Muslimer, måste vi veta att vi – och lov och pris tillkommer Allâh – bor i en helig stad. Allâh har låtit oss uppleva Ramadhân i en hedrad period och i en hedrad stad. Om den hedrade perioden har lidit mot sitt slut, är den hedrade staden fortfarande kvar. Framför oss har vi profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) moské som är en av nästa livs marknader. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) berättade att en bön i hans moské är tusen gånger bättre än i alla andra moskéer förutom den Heliga moskén. Det är en väldig gåva från Allâh. En bön i denna välsignade moské, det ädla sändebudets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) moské, är tusen gånger bättre än i alla andra moskéer förutom den Heliga moskén.

Människor som sysselsätter sig med världslig handel strävar efter att få uppleva lönsamma årstider. De utsätts för faror, korsar öken och förflyttar sig från en plats till en annan med sin handel om de får reda på att de kommer att tjäna en krona på handeln. Detta råder det inga tvivel om. I denna ljuvliga stad motsvarar en bön i den främsta människans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) moské inte bara en, två, tre, tio eller ens hundra böner. Faktum är att den är tusen gånger bättre än i alla moskéer förutom den Heliga moskén. Stor är Allâh i Sin härlighet! Hur väldig är inte Hans ynnest och hur vid är inte Hans givmildhet och gottgörelse? Lov och pris tillkommer Allâh för Hans gåvor.

Men på samma sätt som Allâhs gåvor och favörer över oss i det ljuvliga Taybah är väldiga och kolossala, får vi inte glömma att dessa gåvor motsvarar ett lika stort ansvar. På samma sätt som gottgörelse belönas med en väldig belöning i denna stad, skall man veta att synder i denna stad inte är som synder i andra städer som saknar förträfflighet. Den som syndar långt bort från Haram är inte som den som syndar i Haram. Den som syndar i öst och väst är inte som den som gör det i det ädla Makkah och det upplysta al-Madînah. Skillnaden mellan de båda parterna är kolossal. Det upplysta al-Madînah är jordens mäktigaste och heligaste plats efter det ädla Makkah. al-Madînah kommer alltså efter Makkah i förträfflighet. Därefter kommer al-Aqsâ-moskén.

Denna välsignade stad är Budskapetets stad. Från den spred sig ljuset till alla världens hörn. Staden utgör ett center, och var Muslimernas första huvudstad på sändebudets tid, efter att han hade utvandrat hit. Likaså var det huvudstad på Abû Bakrs, 'Umars, 'Uthmâns och en del av 'Alîs epok – må Allâh vara nöjd med dem alla.

Häri finns Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), Abû Bakrs, 'Umars, 'Uthmâns och många andra följeslagares gravar – må Allâh vara nöjd med dem.

Till denna mark steg Djibrîl ('alayhis-salâm) ned från Allâh till Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) med uppenbarelse. På denna mark finns det första Islâmiska universitet och till dess mest utmärkta studenter hörde Abû Bakr as-Siddîq, 'Umar al-Fârûq, 'Uthmân Dhûn-Nûrayn och 'Alî, profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kusin, svärson och den fjärde renlärige kalifen – må Allâh vara nöjd med dem och med alla andra följeslagare. Denna mark har människlighetens elit och extrakt efter profeterna gått på, nämligen Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare – må Allâh vara nöjd med dem alla.

I och med att Allâh låtit oss vara kvar i denna stad, har vi all rätt att förse oss själva med goda handlingar som kommer att gagna oss efter döden samt att vi undviker allt som leder till Allâhs ('azza wa djall) vrede.

Jag ber Allâh (ta'âlâ) att Han godtar vår fasta och bön under natten, förser oss med en ljuvlig vistelse och ett fint uppförande i denna ljuvliga stad och låter oss få ett fint slut.

Dessutom hoppas jag att Han (subhânah) låter alla Muslimer återvända till Hans skrift och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah så att de uppnår lyckan i detta liv och i livet efter detta.

Han är sannerligen Den som hör och bönhör. Må Allâhs välsignelse och fred vara med Hans tjänare, sändebud, nära vän och bästa skapelse Muhammad bin 'Abdillâh, hans ätt, hans följeslagare och alla dem som följer hans väg och rättar sig efter hans vägledning fram till Domedagen.